

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIJFT IN

te Tongeren bij M. COLLENS, uitgever en eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. »
Een blad afzonderlijk 15 centimen.
Aankondigingen 15 centimen per drukregel.

TONGEREN, DEN 14 OCTOBER.

De Union van Parijs, deelt heden eene *note Secrète* mede, voortkomende, zoo wij gissen, van een Fransch diplomaat. Zij werpt een nieuw en helder licht over de intriges der diplomatie, en hare inzichten van gisteren, die men mogelijk later weer zou willen hernemen. De nota, te lang om te vertalen, laat zien dat Oostenrijk en Rusland het met het Duitsch keizerrijk eens zijn; de Union voegt er bij, dat ze in meer dan eene kanselarij van Europa op dit uur reeds het voorwerp van een onderzoek is. Ziehier een uittreksel, dat ons, Belgen, een beetje aanbelangt:

« Het Berlijner kabinet steekt er in, van Duitschland eene groote zeemogelijkheid te maken. De eerste Bonaparte noemde Holland eene aanslijking van 't Fransche vasteland; de heer van Bismarck noemt dit land eene kleine voorwacht van 't groote Teutonische rijk, bij hetwelk, volgens hem, zouden moeten ingelijfd worden Picardië en het dubbel Fransch en Waalsch (Vlaanderen) met de provincie Westvlaanderen van België, ten einde, door zijne veroveringen, eene lange kust te bekomen op de boorden der Noordzee, voor de vorming eener machtige vloot; het begeert eveneens het rijke gewest van den Jura, doch dit alles is onmogelijk te verwezenlijken zoolang Pruisen geene betere positie in de Baltische zee hebben zal.

Dit is, sedert het sluiten van den vrede, het doel, hetwelk de driftige heerschzucht hier mogendheid beoogt!

Proces Bazaine.

VOorzitterschap van den Hertog d'AUMALE.

Zitting van 11 oktober.

Het gerucht heeft geloopt dat eenige opperofficieren waren aangehouden, als medeplichtig aan de feiten, welke maarschalk Bazaine worden ten laste gelegd, onder anderen de kolonel Stoffel en de commandant Magnan.

Dit gerucht is onnauwkeurig, want de verslaggever in het proces Bazaine, bezit de macht niet om een bevel tot hune inhechtenisneming uit te veerdigen. Hij heeft zich vergenoegd met te onderscheiden, of deze of gene depeche aan maarschalk Bazaine of Mac-Mahon besteld werd, waaruit de overtuiging voortspoot dat er depechen onderschept zijn door een of meer opperofficieren.

Die officieren zijn als getuigen gedagveerd en zullen hunne verklaring afleggen. De minister van oorlog zal hierna zien welke maatregelen tegenover hen moeten genomen worden.

De zitting neemt aanvang met de lezing door M. Castres, van het

ALGEMEEN BESLUIT.

In dit besluit word gezegd, dat de goede uitslag van den veldtocht in het jaar 1870, van het begin af in gevaar is gebracht, door het gebrek aan besturende voorbereidings, door de verdeling van het leger op de grenzen en vooral door de aarzelingen van hen, die met het opperbevel gelast waren.

Een steute aanval had de voorwaarden van den oorlog kunnen veranderen; eens het gunstige uur verloopend, was het de vijand die aanvallen-er wijs begon te handelen, terwijl het fransch leger er toegebracht werd zich te verdedigen. Volgens uit al de voorvallen, welke plaats hadden tusschen 5 en 12 augustus en van den dag waarop zij voor goed met het opperbevel van het leger gelast werd, tot aan de kapitulatie van zijn leger, dat maarschalk Bazaine al gedaan heeft wat met licht en eer overeenkomt?

Wat was het gedrag van maarschalk Bazaine tegenover elk der twee gouvernementen, die klender opvolgden tijdens zijn bevelheerschap heeft maarschalk Bazaine, na de neêrslag van Sedan, toen hij het lot van zijn leger aan Metz verbond, alles gedaan om den weêrstand der laats zoolang vol te houden, als hem dit door de omstandigheid werd opgelegd?

Waarin bestonden de plichten van maarschalk Bazaine, tegenover de sterke Metz? Toen hij na de neêrslag van Sedan het onmogelijk oordeelde het versterkte kamp met zijn leger te verlaten bestond alles in eene kwestie van levensmiddelen, waarin met de grootste nalatigheid werd voorzien. De eerste plicht van den opperbevelhebber bestond in maatregelen te nemen, dat de voorraad van de stad en het leger in gemeenschap gebruikt werd, ten einde hierdoor in duitijd des voorraads te verlenen.

Het gedrag van maarschalk Bazaine veroor-

deelde Metz tot eene vervroegde overgaaf, hoewel generaal Coffinières op het gunstige oogenblik zijne stem niet liet hooren. Indien maarschalk Bazaine zijne plicht gedaan had, moest de voorraad eerst opgebruikt zijn den 7 januari 1871, in plaats van den 28 oktober van het vorige jaar. Die vervroeging moest al de pogingen van het Loire-leger nutteloos maken.

Heeft maarschalk Bazaine zijne plichten vervuld tegenover zijne officiers en soldaten? Wat is een opperofficier aan zijne luitenants schuldig? De waarheid, dan als hij hen raadpleegt, ondersteuning als zij strijden, loijautiteit als zij bevelen geeft.

De waarheid werd door maarschalk Bazaine steeds voor zijne luitenants verborgen gehouden dan zelfs wanneer hij door eene zonderlinge afwijking van de plichten eens opperbevelhebbers, poogde de verantwoordelijkheid zijner besluiten op de bevelhebbers der legerkorpen te doen drukken.

Den 25 augusti houdt hij den optocht van maarschalk Mac-Mahon verborgen en laat rondstroomden dat het leger slechts munitien heeft voor een enkelen veldslag. Den 10 oktober, dag waarop door de besluiten van den krijgsraad het lot van het leger moet bepaald worden, verzwijgt hij zijne onderhandelingen met prins Frederik Karel, het voorval Régnier, de zending van generaal Bourbaki en de mislukking der reeds aangekoopte onderhandelingen.

Den 18 oktober liet maarschalk Bazaine aan generaal Boyer den toestand van Frankrijk onder een wanhopend uitzicht afschilderen, hoewel hij de valsheid hiervan kende. De dagbladen, welke door den generaal meegebracht waren en de bevelhebbers konden inlichten, werden door maarschalk Bazaine achtergehouden.

Waarin bestond de ondersteuning van Bazaine voor zijne luitenants? Den 6 augusti liet hij het legerkorps van generaal Frossard onder de overmacht bezwijken; den 18 derzelfde maand bleef hij doof voor de herhaalde vragen tot ondersteuning van maarschalk Canrobert, welke voor eenen overmachtigen vijand wiken moest; den 26 en 31 augusti deed hij zijn leger den rechteroever den Moezel bezetten, terwijl zijn luitenant maarschalk Mac-Mahon langs den linker-oever moest aankomen, waardoor hij aan den laatste al de zwaarte van het gevecht overliet.

Een opper-generaal moet zonder aarzelen het bloed zijner soldaten opofferen. Als de belangen van dit land dit vorderen. Er zijn 11,000 soldaten van het Rijnleger in Duitschland bezweken aan ziekte en gebrek. Welke opoffering zou dus de wettigste en roemrijkste geweest zijn, den dood op het slagveld of het verkwijpen in gevangenschap?

Eens de kapitulatie geteekend, bleef er nog een laatsen plicht te vervullen, namelijk tot het einde toe te midden zijner ongelukkige soldaten te blijven, ten einde verzoeken te kunnen optreden, in geval van moeilijkheden met den vijand. Maarschalk Bazaine, welke da laatste diende te vertrekken, verliet zijn hoofdkwartier zelfs vóór dat de plaats aan den vijand overgeleverd was.

Door tegen de bevelen van den Keizer in, het versterkte kamp van Metz niet te verlaten, door ruet valsche inlichtingen het besluit te doen nemen dat het leger van Châlons hem ter hulp snelde, was maarschalk Bazaine de voornaamste oorzaak van de neêrslag te Sedan.

Het onderzoek heeft bevestigd:

1° Dat maarschalk Bazaine het vertrouwen des keizers bedroeg, door het vertrek des legers te vertragen tot op 14 augustus namiddag; door de bruggen niet te vernielen, welke den vijand konden dienstig zijn; door slechts van eene baan gebruik te maken voor het verlaten van Metz, terwijl hij er over vier beschikken kon.

2° Maarschalk Bazaine bedroeg den keizer en den minister van oorlog tot het einde augusti, over den toestand en zijne voornemens; door zijn voorgewend gebrek aan levensmiddelen en krijgsvoorraad; door zijn valsch bericht van 26 augusti, waarin hij aan den minister schreef dat het onmogelijk was de vijandelijke liniën te doorboren, terwijl hij aan maarschalk Mac-Mahon berichtte dat hij die kon doorboren wanneer hij wilde.

3° Maarschalk Bazaine heeft misbruik gemaakt van het vertrouwen zijner luitenants; door hen den optocht van het leger van Mac-Mahon te verbergen; door voor hen de depeches van den keizer, het ministerie van maarschalk Mac-Mahon verborgen te houden; door stilzwijgend te gedooigen dat het leger over de hoeveelheid munitien misleid werd.

4° Maarschalk Bazaine liet den voorraad verklijven, door niet onmiddellijk het raatsen te verkleinen; door het raatsen der burgers niet te bepalen; door de soldaten te vergunnen brood en andere behoeften in de stad aan te koop en boven hun raatsen; door rogge en haver aan

de peerden te geven, dan als er ander voeder genoeg voorhanden was.

5° Maarschalk Bazaine heeft zich stelselmatig van het gouvernement der nationale verdediging afgescheiden; door geen voordeel te trekken uit de talrijke hulpmiddelen, welke bestonden om met hetzelfde te onderhandelen; door geen enkel nauwkeurig bericht te geven in de twee depeches, welke hij aan dit gouvernement zond.

6° Maarschalk Bazaine heeft het vertrouwen zijner officiers bedroegen; door het verzwijpen zijner geheime onderhandelingen met den vijand; het incident Régnier; de oorzaak van het vertrek van generaal Bourbaki en eindelijk door het verborgen houden dat er aanzienlijke voorraden te Longwy en Diedenhoven lagen.

7° Maarschalk Bazaine heeft in de maanden september en oktober, met den opperbevelhebber van den vijand onderhandelingen gehouden over politieke doeleinden, waarvan het onderwerp werd geheim gehouden terwijl er menigvuldige korrespondentiën gevoerd zijn, waarvan geen spoor blijven bestaan is.

Gevolgentlijk bestaat er reden om maarschalk Bazaine in beschuldiging te stellen:

Om eene kapitulatie geteekend te hebben, welke voor uitslag had aan zijn leger de wapens te doen neerleggen en aan den vijand de sterkte Metz over te leveren, zonder alvorens te onderhandelen, alles gedaan te hebben wat plicht en eer hem voorschreef.

De laatsste woorden van de beschuldigungsakte, werden met ongeduld verwacht, want iedereen geloofde, dat de zending van generaal La Rivière hiermede geëindigd was; maar men had zich bedrogen. Er waren nog aanhangsels te lezen betrekkelijk het effectief der officiers, onderofficieren, soldaten en personeel van het Rijnleger.

Na beraadslaging met de verdediging en de beschuldiging werd de griffier ontslagen, om die voor te lezen.

De voorzitter gaf hierop toestemming tot het voordragen der tegen-memorij van maarschalk Bazaine. Iedereen bereidde zich, die met grootste aandacht te aanhooren, want het algemeen gedacht was, dat dit een antwoord zou zijn op het verslag van generaal La Rivière; maar de memorij welke veel ouder is dan het onderzoek, is door maarschalk Bazaine opgesteld tijdens zijne gevangenschap in Duitschland.

Na lezing van de memorij, beveelt de voorzitter aan den maarschalk recht te staan en zegt: Gij wordt beschuldigt:

« 1° Van met den vijand gekapituleerd en de sterkte Metz overgegeven te hebben, zonder alles te hebben gedaan wat plicht en eer u voorschreef;

« 2° Van eene kapitulatie geteekend te hebben in het open veld en aan uwe soldaten de wapens te hebben doen neerleggen;

« 3° Van niet gedaan te hebben, tijdens uw bevelheerschap, wat plicht en eer u voorschreef.

« De wet geeft u het recht om alles te zeggen wat dienen kan ter uwer verdediging. Aan u verdediger roep ik het voorschrift van het strafwetboek in het geheugen.

« Kommandant Tilières, leid M. de maarschalk weg. »

Enige oogenblikken later wordt de zitting gesloten en het vervolg der debatten tot maandag ten 1 uur namiddag verzonden.

Het publiek verlaat sterk ontroerd de zaal. Het is ruim 5 ure.

STADS- EN PROVINCIE NIEUWS.

M. L.-J. Sweeck, notaris te Ruckelingen, is in dezelfde hoedanigheid benoemd te Tongeren, in vervanging van M. H.-P. Vrindts, overleden.
M. A.-J.-H. Sproelants, kandidaat notaris te St Truiden, is notaris te Ruckelingen benoemd.

— De Baardscheerders. — Te Rio-Janeiro zijn de baardscheerders te gelijk kousenstoppers en toonkunstenaars. Wanneer zij geene baarden af te schrabben hebben, houden zij zich bezig met het stoppen en mazen van oude zijden kousen, welke zij zeer net weten te verstellen. Daarbij hangt de zolder van hun vertrek vol muziekinstrumenten. Die een muzikant noodig heeft, laat een barbiër halen.

Het laatsste is nog van de oude Europeesche gebruiken afkomstig. In Engeland miste men eertijds nooit, eene fluit of cithar in den scheerwinkel aan te treffen, tot tijdskorting voor de kalanten, even als men hun thans de nieuwspapieren toereikt. Ook in Duitschland pleegden de haardscheerders des avonds muziek te maken om de lieden naar hunne winkels te lokken.

Buitenlandsch nieuws.

Frankrijk.

De voorloopige toestand in Frankrijk nadert stillekens aan het einde. Ons dunkt, dat de laatsste redevoering van den heer Thiers daar veel tal hebben toe bijgedragen. De erkende opleider van al de revolutionaire benden heeft de koningsgezinden in de hand gewerkt, door den titel: « Behoudende republiek, » synonymie te maken met « republiek en ontbinding. » — Dit laatsste woord doelde op de Nationale Vergadering, maar zal door deze, men twijfelt er niet aan, worden toegepast op de republiek zelve...

Een correspondent van den Times schrijft uit Parijs aan dit blad, dat de fransche monarchisten verzekerd zijn, dat de herstelling van het koninkdom in de nationale vergadering van Frankrijk 388 bijtreeders zal hebben. Nu, die vergadering telt 738 leden. Laat er ons 700 nemen, daar de afwezigen, de opgevallene zetels en de afgevaardigden, welke aan de stemming niet kunnen deel nemen, moeten afgetrokken worden. Men zou dus over eene meerderheid van 76 stemmen beschikken.

Ook de *Kölnische Zeitung* beschouwt de uitroeping van den graaf van Chambord tot koning van Frankrijk als een stellig feit.

Volgens des Times zou eene nieuwe afvaardiging, samengesteld uit niet legitimistische leden der nationale vergadering, zich maandag laatst naar Frohsdorf begeven hebben, om den graaf van Chambord te verzoeken niet langer stilzwijgend te blijven. Volgens den *Rappel* zouden de onderhandelaars der monarchistische partij maar donderdag vertrokken zijn, en de bijeenkomst zou te Brussel plaats grijpen, alwaar de graaf van Chambord binnen kort verwacht wordt.

De engelsche dagbladen spreken veel over den uitslag der kiezing van Bath, die ten voordeele der liberalen is uitgevallen. Wat aan die kiezing een bijzonder belang deed hechten is dat de conservateurs al hunnen invloed hadden gebruikt om hunnen kandidaat te doen zegpralen en zelfs de heer Disraeli ten zijnen gunste was tusschen gekomen. In 1868 zond Bath twee liberalen naar het Parlement. In de maand april laats was een zetel ledig gevallen en de behoudende kandidaat werd met eene nog al groote meerderheid gekozen; twee maanden later gaf eene nieuwe kiezing nog het voordeel aan de conservateurs, doch de meerderheid was reeds gevoelig verminderd. Eene derde stemming heeft nu de evenredigheid hersteld, zooals zij bij de algemeene kiezingen van 1868 bestond. Door hare overwinningen Bath aangemoedigd gaat de liberale partij hare pogingen in de twee andere kiezingen van Hull en Taunton verdubbelen.

Ziehier een tafereel der besuren die sedert zoo wat een tachtig jaar in Frankrijk elkander opvolgden.

Men zal zich kunnen overtuigen dat de deugd onzer Zuiderburen niet juist de standvastigheid is.

1789	— Koninkrijk.
1790-1795	— 1 ^o republiek.
1795-1799	— Directoire.
1799	— Consulaire-commissie.
1799-1802	— Tijdelijk consulaat.
1804-1814	— Keizerrijk.
1814	— Voorloopig gouvernement.
1815-1815	— Louis XVIII.
1815	— Napoleon I (100 dagen.)
1815	— Voorloopig gouvernement.
1815-1824	— Louis XVIII.
1824-1830	— Charles X.
1830	— Voorloopig gouvernement.
1830-1848	— Louis Philippe.
1848	— Tweede republiek.
Id.	— Voorloopig gouvernement.
Id.	— Cavaignac.
1848-1851	— Louis Napoleon.
1852	— Dictateur.
1852-1870	— Tweede keizerrijk.
1870-1874	— Derde republiek.

Aldus TWEE-EN-TWINTIG verschillende gouvernementen op tachtig jaar!

Spanje.

Weeral eene logenstraffing aan de Spaansche republikeinen!

De groote zegpraal der republikeinsche troepen blijkt nu, eene nieuwe overwinning van de Carlsten te zijn. Generaal Moriones heeft te Puente a Reyna een groot getal soldaten verloren, zoo aan gesneuvelde als aan krijsgesvangenen. Deze tijdig, uit het hoofdkwartier der koninklijke troepen overgemaakt, slaat de blague van den poet-dictator Castelar gansch den bodem in!